

חיים קיברסקי
ימשיכו לאמר הן?

הארצית לחקירות הונאה היא יחידות מחוזיות או מרחביות לעבירות צווארון לבן.

אין ספק שרעיון זה יגרום לשיחוק מוחלט של כל חקירה רצינית, משום שמרבית החקירות הגדולות והמוציאות לחות של זיגל היו כאלה ארציות. חלוקה לאזוריים תקשה על התקדמות חקירה ארצית מקיפה.

אחרי חיסול מחלקתו של זיגל, תעסוק למעשה המישטרה בחקירה בענייני פריצות ופריצות.

אילו היתה זו הבעיה היחידה של איבצן לא היו לו כל בעיות בחיים. אבל יש לו בעיות חמורות פי כמה.

לא מכבר נאלץ איבצן לבצע בעל כורחו שינויים בצמרת. ניצבים החולפו אלה באלה. ושולם לא בא על המישטרה, אחי הדויף.

בראש מחוז תל-אביב עומד ניצב דויד קראוס, יריבו בלב ובנפש של איבצן, שאף אינו מדבר איתו. איבצן נאלץ להיכנע לתכתובי השר שלו ולראות את חברו בעבר ויריבו הנוכחי, בן ה-56, מאיים על כיסאו שלו.

למחוז הצפוני הועבר ניצב רחמים חדר, במקומו של יצחק ערן הוותיק שפרש. חדר מכיר היטב את המחוז הצפוני. הוא כבר היה סגן-מפקד המחוז והועבר למטה הארצי בתפקיד ראש אגף אפסנאות, אחרי שטיח פרשיות שחיתות שונות בצפון.

עובדת הטיוח כבר הוכרה בעדות שמסר סגן ראש אגף-החקירות, תת-ניצב יורם גושן בבית המישטרה המחוזי בחיפה (העולם הזה 23.5.84).

בכל זאת הוחזר חדר לצפון, אבל כבר מתרגשת ובאה צרה חדשה עליו ועל המפקד.

חדר, שנפגע מהפירסומים האחרון נים נגדו ומעדות גונן במיוחד, נפגש עם עיתונאי צפוני והביא לפניו מיסמך חסוי, שאמור היה להוכיח את חפותו. הוא עמד על כך שהמיסמך ותגובתו יופיעו ברבים, כשהוא מודע לכך שעבר עבירה כפולה: ראשית הרליף מיסמך סורי ושנית התראיין ללא קבלת אישור.

איבצן לא הריח את חדר. הוא נהג בו לפנים משורת הדין, בו בזמן שעל פחות מכך — שיחת עם עיתונאים — הוא הישעה את סגן-ניצב אסף חפץ, מפקד היחידה המרכזית בתל-אביב.

הדלפה לעבריינים

מחוז הדרומי נכנס ניצב אברהם ("תורג") תורגמן, שעזב

את מחוז תל-אביב. רק קיבל עליו את הפיקוד. והשאלה הראשונה שהציג בפניו הכתב לענייני מישטרה של הטלוויזיה, היתה מה רעתו על הפירסומים שהופיעו נגדו בימים אלה בעיתונות.

תורגמן שבע-המאבקים נשם עמוק ואמר: "תראה" ואחרי רגע הוסיף מאולץ משהו: "אני לא מתכוון להגיב על כך".

מהם הפירסומים שרודפים אחרי תורגמן זמן רב כליכך? בשיאה של פרשת השעיית חפץ, בחודש מרס, הודיע ניצב קרתי שלא מתנהלת שום חקירה נגד תורגמן. רק לפני שבועיים נאלצה פרקליטות המדינה להגיש לבג"צ חומר על בדיקה שנערכת בעניין תורגמן. היה זה במיסגרת תשובה לבקשה של חפץ. שפנה לסעד מישפטי בבית המישפטי העליון.

החומר הנבדק עוסק בפרשת חיפוי, כיככול. שחיפה תורגמן על רס"ר מודיעין במישטרת חיפה, מרכזי דואק, כשתורגמן היה מפקד המרחב שם.

לתורגמן נודע בזמנו, שדואק הדליף מידע לעבריינים על פשיטה שהמישטרה עומדת לערוך אצלם. תורגמן, כך נטען, גנז את החומר, הסתירו מיחידת חקירות-פנים של המישטרה וגם לא העביר את דואק מתפקידו.

כאשר הוא העיד בבית-המישפט בחיפה בעניין הסתבכות חקירת המישטרה סביב רצח הקשיש פינחס חנוך, מסר תורגמן בבית-המישפט שעל פרשת דואק נמסר לו רק שבוע קודם לכן.

מי שהיה ראש היחידה המרכזית בחיפה, אהרון יקים, שעתה הוא ראש ענף מודיעין במחוז הצפון, ביקש להעיד כנגד תורגמן בחקירת מישור-הפנים בעניין. משמבוקשו לא ניתן לו, הוא חיבר תוכיר ארוך שנשלח לצמרת המישטרה, ובו האשים את תורגמן באי-אמירת אמת בבית-המישפט.

עניין זה התרחש בראשית 1981. עד היום רוץ רוח יקים את תורגמן. פעי מים רבות הסביר תורגמן שיריבו, וכי אלה לא חסרים במישטרה לטענתו, מי חפשים אותו ומנסים לפגוע בסוכיו להגיע לתפקיד הבכיר ביותר במטה הארצי. אבל התנהגות צמרת המישטרה בעניין אינה מובנת. אם תורגמן צורק, והוא אומר זאת בכנות, הרי שיקים חייב ללכת. למה מרמזת העובדה שיקים עור קורס בתפקיד?

ואם יקים צורק, מדוע לא ממצים את הדין עם תורגמן? במטה הארצי מעלים רעיון שתורגמן יועמד לדין מישמעתי, אם אכן ימצא פרקליט המדינה, יונה בלטמן, לנכון, שיש למצות איתו את הדין בגלל דואק.

מקורביו של תורגמן מסכימים לעוי-מת זאת שגם אם בלטמן יתייחס לעניין בחומרה, הרי שעדותו של תורגמן בבית-המישפט לא השפיעה

על גורל המישפט, ולכן מן הראוי לפטור את הניצב מעונשו של דין מישמעתי. דיעה אחרת במטה הארצי גורסת, שאי אפשר יהיה להתחמק מהעמדת תורגמן לדין מישמעתי.

להנמיך רופיל

אם המישטרה מתייחסת ככובד ראש לזכרים שאמר, דווקא בעניין זה, נשיא בית-המישפט העליון, השופט מאיר שמגר, הרי שאין לה דרך התחמקות. בעתירה לבג"צ של שוטר מהשורה שקבל על כך שהועמד לדין מישמעתי על עדות כוזבת שולית שמסר בחקירה פנימית, קבע שמגר: "דבריו של שוטר בכל מישפט ובכל חקירה חייבים להיות נאמנים לאמת ומדויקים בקפידה. השוטר מופקד על אכיפת החוק ונאמנותו לתפקיד מחייבת שלא יסטה לעולם בדבריו כמישפט ובחקירה מן האמת לאמתה". ומעניין לעניין באותו עניין: על-

הגרמני, גם הם לא כרוכים. בעניין זה מעורב גם מפקד-לשעבר של גולן, ארמנד לוי, ראש היחידה לחקירת פשעים חמורים במטה הארצי, שעליו נאמר ש"עוד" ביחד עם קרתי, לעצור את קידומו של גולן.

כשהתפוצצה באחרונה פרשה זו היה המטה הארצי כמרקחה. הכל מצפים לתוצאות חקירתה של קרפ. גם איבצן מחכה לכך בדריכות. עניין אחר שעתה מתברר כבג"צ הוא עתירה שהגיש תת-ניצב מאיר ("מייק") קפלן, ראש המחלקה לזיהוי פלילי (מו"פ) במטה הארצי, וראש יחידת המחקר והפיתוח (מו"פ). הוא אולץ להתפטר במלאת לו 60. משום שסגנו, יוסף אלמוג, איים להתפטר אם הוא לא ימונה כראש מו"פ. בג"צ שיצטרך לרונן בפניה זו, יירש שוב להיכנס למערכת השיקולים של המפקד, ליחסים בצמרת המישטרה ובאגף המישטרה במישר-הפנים.

גם זה לא מוסיף בריאות למפקד. אבל כל זה מחוויר לעומת פרשה

צבי בר ואשתו
האם ינצח בקרב?

אחרת שאיבצן לא מצליח להיחלץ ממנה, פרשת חפץ. ראשית, שבה ועולה השאלה: אם חפץ לא הדליף לעיתונאים את המידע סביב מחרל לכידת כנופיית ליפא, שהתכוונה לפוצץ את הריהבת, והי מישטרה מקבלת את הגירסה שחפץ לא הדליף, מי הדליף?

מדוע נושא זה אינו נחקר? ודבר נוסף באותו הקשר: איזה לקח למדה המישטרה מהמחרל?

וזה עוד לא הכל. חפץ אומנם הפסיד כבג"צ נגד איבצן שהישעה אותו, אבל עדיין מתקיים סיכוב שני בין חפץ לאיבצן בבית-הדין המישמעתי של המישטרה, בפתחת-קווה, שבו עומד חפץ לדין.

השבוע נשמעו רמוים שחפץ ועורך-דינו, דן כהן, יחזרו בהם מכוננתם להפוך את המישפט למישפט ראווה. חפץ, שמועמד לדין על כך ששוחח טלפונית עם עיתונאים שפנו אליו ואישר בפניהם מידע שפורסם קודם לכן בעניין אנשי ליפא, רוצה להישאר במישטרה. הוא חושש

פי בקשתו של איבצן חוקרת עתה המישנה ליועץ-המישפט, יהודית קרפ, את פרשת סגן-ניצב איתן גולן, היום מפקד מחלק המדימה במישטרת תל-אביב.

גולן היה בעבר חוקר בכיר ביחידה לחקירת פשעים חמורים במטה הארצי. הוא הצליח לשכנע אחד, שרגא גרד, קרוב מישפחתו של שרה-תיירות,

בנימין זיגל
יאכל אותה?

אברהם ("אברש") שריר להיות ער-מדינה נגד הקמצ"ר לשעבר, ברוך ארבל. על פי החשד ניסה שריר להיטיב עם הקצין המצטיין, איש ארץ-ישראל השלמה ומתומכי גוש אמונים, ב"אמצעות הצעות לשלוח אותו לסופי שבוע על חשבון קרן הנס זיירל הגרמנית.

באותו הקשר נאמר, שיחסימה כביכול של איבצן ושריר סביב הכסף

יעקב מרקוביץ
יישאר ראש-אגף?

יתכן שבשלב זה, עד אחרי שיתכב הרו השמים בעיקבות הבחירות, תהיה שביתת נשק בקרב חפץ-איבצן. כרגע שני הצדדים אינם יודעים איך אפשר לסיים את הפרשה כך שכל צד יהיה מרוצה.

החקירה נגד מחליפו של חפץ ביחידה המרכזית בתל-אביב משה פרידמן, עדיין לא הסתיימה. יחידת חקירות פנים, כראשה של בלה ויינשטוק, עדיין נמצאת בעיצומה של החקירה.

גם על סגן-ניצב אלכס איש-שלום, קובלים במטה הארצי שהוא מסוכך במתן עדות לא מרויית בבית ה-מישפט בעניין פרשת הסמים המפורסמת בטבריה של בני משפחת אוהנה. גם במיקרה זה יש הורשים מאיבצן להעביר לדין מישמעתי את עדותו של איש שלום.

מעמדו של איבצן התערער מאוד לאחרונה. בורג אף נטל ממנו את הזכות להתראיין לעיתונאים או לתת רשות לניצבים להתראיין לכלי התקשורת. לשם קבלת אישור לראיון, הוא חייב לפנות לאגף המישטרה. אירגון נשות השוטרים מתחוק ונושף בעורפו. ולצידם פורשי המישטרה שפשוטו את מדיהם, אבל עדיין רוצים להילחם על מעמד השוטר ומקומו בחברה.

מה יקרה ביום שאחרי הבחירות? יריבו של איבצן טוענים שאם הוא יצא מהמישחק הרי שחלק ניכר מבעיות המישטרה ייעלמו כלא היו. זה נכון בחלקו. אבל עריפת ראשים לא תפתור את כל הבעיות, כשם

רק גורל היחידה לחקירות הונאה במטה הארצי כבר כמעט ברור: כל המיבלגות מעוניינות בחיסולה

שאיבצן יוכל עתה לפטור, אחרי שעניינו כבג"צ הסתיים. חפץ חובר לשוב לתפקיד בכיר ולעמוד לצד חפץ לנשק, ניצב צבי בר, ראש אג"ם, הממתין בפניה לקרב על המפכ"לות. לכן הוא מוכן להנמיך רופיל. איבצן חושש, לעומת זאת, לפטר את חפץ, משום שהוא מודע לרעש שיקים במערכת המישטרתית ומחוצה לה.